

فاشیسم درون

در غزه به جریان غالب تبدیل شده است

با او مصاحبه کردند، تصمیم گرفت که هویت خودش را فاش کند. او اکنون در برنامه‌های تلویزیونی اسرائیل به عنوان یک فرد مشهور حضور می‌یابد. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که اکثریت قریب به اتفاق یهودیان اسرائیلی یا با ویران کردن غزه موافق هستند یا حتی بیشتر از آن می‌خواهند. حدود ۷۰ درصد مردم اسرائیل خواهان ممنوعیت هرگونه ابراز همدردی با غیرنظامیان غزه در شبکه‌های اجتماعی هستند. هیچ کدام از اینها واقعاً جدید نیست. همه چیز بعد از حمله حماس در ۷ اکتبر بسیار آشکارتر شده است. به هر حال، برخی از تکان‌دهنده‌ترین رخدادها در آن روز زمانی اتفاق داد که جنگجویان حماس به طور تصادفی در میانه یک جشنواره رقص در نزدیکی غزه قرار گرفتند. حبس وحشیانه ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار فلسطینی و محاصره ۱۷ ساله آنها که آنها را از ضروریات زندگی و هرگونه آزادی معناداری محروم می‌کرد، برای اسرائیلی‌ها انقدر عادی شده بود که جوانان اسرائیلی با خوشحالی می‌توانستند صدای رقص و آواز در نزدیکی آن انبوه فلسطینی‌های در محاصره بلند کرده و حتی در یادکشت‌شان بگویند: «خوشحال باشید و بداندید که در یک کنسرت می‌رقصید در حالی که صدها هزار غزه بی خانمان هستند و در یک چادر نشسته‌اند.»

سرپازان قهرمان!

این بی‌تفاوتی دهشتناک نسبت به شکنجهی دیگران، یا حتی لذت بردن از آن، به اسرائیلی‌ها محدود نمی‌شود. یک ارتش کامل از حامیان برجسته اسرائیل در غرب وجود دارد که با اعتمادبه‌نفس کامل به توجیه برای اقدامات نسل‌کشی اسرائیل می‌پردازند. آنچه همه آنها را متحد می‌کند ایدئولوژی برتری طلبانه یهودی صهیونیست است. در بریتانیا، خاخام اعظم افرایم میرویس علیه کشتار دسته‌جمعی کودکان فلسطینی در غزه سخنی به میان نیاورده و در مورد آن سکوت کرده است. در عوض، او به جنایات جنگی اسرائیل برکت داده است. در اواسط ژانویه، زمانی که آفریقای جنوبی شروع به علنی کردن پرونده خود علیه اسرائیل برای ارتکاب نسل‌کشی کرد و دادگاه آن را «قابل قبول» تشخیص داد، میرویس در یک نشست عمومی صحبت کرد و در آنجا از عملیات اسرائیل در غزه به عنوان «مهمترین عملیات» یاد کرد. او سرپازان اسرائیلی که به وضوح مرتکب جنایات جنگی شده بود را به عنوان «سرپازان قهرمان ما» توصیف کرد. حالا دیگر این خاخام هیچ بهانه‌ای ندارد و نمی‌تواند بگوید که از جنایات اسرائیل بی‌خبر بوده است. با این حال، هفته گذشته، میرویس دوباره صحبت کرد و این بار به سرزنش دولت بریتانیا به دلیل اعمال محدودیت بسیار جزئی برای فروش تسلیحات به اسرائیل پرداخت. به عبارت دیگر، میرویس آشکارا از دولت بریتانیا

خواست که قوانین بین‌المللی را نادیده بگیرد و به گفته وکلای دولت بریتانیا، دولتی که مرتکب جنایات جنگی می‌شود، و به گفته دادگاه جهانی یک «نسل‌کشی محتمل» را مرتکب می‌شود مسلح کند. همتای میرویس در فرانسه، به اسم حیم کوروشیا، اواخر ماه گذشته با حضور در تلویزیون، از اسرائیل خواست تا «کار را در غزه تمام کند» و از نتانیاهو، که طبق حکم دادستان ارشد دیوان کیفری بین‌المللی برای ارتکاب جنایات جنگی تحت تعقیب است، حمایت کرد. کوروشیا از محکومیت کشتار دست‌کم ۴۱ هزار فلسطینی توسط اسرائیل در غزه امتناع ورزید و استدلال کرد که این قتل‌ها با هزار و ۱۵۰ کشته اسرائیلی‌ها در ۷ اکتبر «مشابه» نیستند. در واقع منظور او این بود که اهمیت جان اسرائیلی‌ها خیلی بیشتر از جان فلسطینی‌ها است.

فاشیسم درونی

تقریباً ۳۰ سال پیش، دن رابینوویتز، جامعه‌شناس اسرائیلی، کتابی با عنوان «مشرف به ناصره» منتشر کرد که در آن استدلال می‌کرد که اسرائیل جامعه‌ای بسیار نژادپرستانه‌تر از آن چیزی است که تصور می‌شود. کتاب او از ۷ اکتبر اهمیت جدیدی پیدا کرده است؛ نه فقط برای اسرائیلی‌ها. در دهه ۱۹۹۰ نیز مانند اکنون، خارجی‌ها تصور می‌کردند که اسرائیل بین مذهب و سکولاریسم و سنت و مدرنیته تقسیم شده است. اسرائیلی‌ها اغلب جامعه خود را از نظر جغرافیایی نیز تقسیم می‌کنند: بین مراکز شهری که در آن لیبرالیسم حاکم است، رابینوویتز این‌ترزا را به کلی رد کرد. او شهر کوچک یهودی ناصره در شمال اسرائیل را به عنوان مورد مطالعه خود در نظر گرفت. این شهر به خاطر سیاست‌های راست افراطی از جمله حمایت از جنبش فاشیستی خاخام فقید منیر کاهان مشهور است. استدلال او این بود که یهودیان ناصره نژادپرست‌تر از یهودیان تل‌آویو نیستند. آنها خیلی بیشتر در معرض حضور «اعراب» بودند. در واقع، با توجه به این واقعیت که تعداد کمی از یهودیان آنجا را انتخاب کردند، تعداد آنها از همسایگان «عرب» خود بسیار بوده است. دولت اسرائیل آنها را در یک رقابت مستقیم برای تصاحب زمین و منافع ناصره قرار داده است. در مقابل، یهودیان تل‌آویو تقریباً هرگز با یک «عرب»

برخورد نکردند، مگر اینکه در نقش یک خدمتکار باشد یا کارگر ساختمان. رابینوویتز خاطر نشان کرد تفاوت این بود که یهودیان ناصره هر روز با نژادپرستی خود مواجه می‌شدند و این نژادپرستی برای آنها منطقی و آسان شده بود. در همین حال، یهودیان در تل‌آویو می‌توانستند وانمود کنند که ذهنی باز دارند زیرا تعصب آنها هرگز به طور معناداری مورد آزمایش قرار نگرفت.

اما ۷ اکتبر همه چیز را تغییر داد. «لیبرال‌های» تل‌آویو ناگهان با حضور ناخواسته و انتقام‌جویانه فلسطینی‌ها مواجه شدند. «عرب» دیگر آن عرب مظلوم، رام و نوکری که به آن عادت کرده بودند، نبود. به‌طور غیرمنتظره، یهودیان تل‌آویو فضایی را تجربه کردند که منحصرأ متعلق به آنها بود و حالا مورد هجوم قرار گرفته بود. درست همانطور که یهودیان ناصره برای چندین دهه احساس می‌کردند. بنابراین دقیقاً مثل یهودیان ناصره پاسخ دادند. آنها فاشیسم درونی خود را منطقی و آسان کردند و یک‌شبه با ایده نسل‌کشی کنار آمدند.

حزب نسل‌کشی

البته این احساس مورد تهاجم قرار گرفتن فراتر از اسرائیل است. در ۱۷ اکتبر، حمله غافلگیرکننده حماس فقط حمله به اسرائیل نبود بلکه فرار گروه کوچکی از جنگجویان مسلح از یکی از بزرگترین و قوی‌ترین زندان‌هایی که تاکنون ساخته شده است، حمله تکان‌دهنده‌ای به حس آرامش نخبگان غربی نیز بود؛ نخبگانی که اعتقاد داشتند نظم جهانی که به زور ایجاد کرده‌اند، دائمی و غیرقابل‌تعرض است. ۷ اکتبر اعتماد آنها را به شدت متزلزل کرد. آنها مطمئن بودند که می‌توان جهان غیرغربی را برای همیشه مهار کرد و بر این عقیده بودند که این جهان باید طبق دستور غرب تا ابد در برتری بماند. همانطور که در مورد اسرائیلی‌ها انجام شد، حمله حماس به سرعت فاشیست کوچک درون ذهن نخبگان سیاسی، رسانه‌ای و مذهبی غرب را که یک عمر وانمود به نخبگانی از ماموریت تمدنی غرب کرده بود، آشکار کرد. این افتادن پرده بسیار مؤثر بود چراکه آنها توانسته بودند به خود و دیگران وانمود کنند که به عنوان نماینده جهان آزاد در برابر بربریت ایستاده‌اند.

تا پیش از این استعمار غرب تا حد زیادی دور از چشم بود. حماس عمداً با ناخواسته تقاب این فریب را در ۱۷ اکتبر پاره کرد. تظاهر به وجود شکاف فرضی ایدئولوژیک بین رهبران غربی راست‌گرا و چپ‌گرا یک‌شبه از بین رفت. همه آنها ذیل یک حزب جنگ طلب می‌گنجد؛ حزبی که نسل‌کشی را توجیه می‌کند. همه برای «حق دفاع از خود» فرضی اسرائیل که در حقیقت حق اسرائیل برای اعمال سلطه و ستم به فلسطینیان است که حالا با محاصره و قطع جریان غذا، آب و برق برای ساکنان غزه نمود یافته، تلاش می‌کنند. همه فعالانه با تسلیح اسرائیل به قتل عام و معلول کردن ده‌ها هزار فلسطینی موافق هستند. همه آنها جز این هیچ کاری نکرده‌اند و برای تحمیل آتش‌بس بر اسرائیل هیچ تلاشی صورت نداده‌اند. به نظر می‌رسد که همه برای نادیده گرفتن قوانین بین‌المللی و اجرای احکام آن در قبال اسرائیل، آماده هستند. همه به جای محکوم کردن خود نسل‌کشی، اعتراضات توده‌ای علیه نسل‌کشی را به عنوان یهودی‌ستیزی محکوم می‌کنند.

۱۷ اکتبر یک لحظه تعیین‌کننده بود و این وحشیگری هیولایی را آشکار کرد و مشخص کرد کنار آمدن با آن دشوار است و تا زمانی که ما با یک حقیقت دشوار روبه‌رو نشویم، کاری نخواهیم کرد و آن حقیقت این است که منبع تباهی از آنچه که تصور می‌کردیم به خانه‌هایمان نزدیک‌تر است.

سیاستمداران

دیدار لاپید با اوباما

رئیس اپوزیسیون و نخست‌وزیر پیشین رژیم صهیونیستی از دیدار با «باراک اوباما» رئیس‌جمهور پیشین آمریکا در واشنگتن و گفت‌وگو درباره تحولات جنگ غزه خبر داد. «باراک اوباما» رئیس‌جمهور پیشین آمریکا در دیداری نادر پس از خروج او از کاخ سفید، میزبان «ایتنر لاپید» رئیس حزب اپوزیسیون «یش عتید» (آینده‌ای وجود دارد) و نخست‌وزیر پیشین رژیم صهیونیستی در دفتر خود در واشنگتن بود. روزنامه تایمز اسرائیل در این باره گزارش داد که لاپید با انتشار پیامی در صفحه شخصی خود در شبکه اجتماعی ایکس با افشای این دیدار، از اوباما به دلیل «حمایت علنی او از بازگرداندن گروگان‌های اسرائیلی در غزه و تلاش برای آن» قدر دانی کرد. لاپید گفت: من به او (اوباما) گفتم که ما باید برای رسیدن به توافق که منجر به بازگشت گروگان‌ها (آسرائی صهیونیست) به خانه‌ها شود، با هم همکاری کنیم.

تاکید بر آتش‌بس در غزه

وزیر خارجه امارات بر حمایت از تمامی تلاش‌ها در راستای حصول آتش‌بس در غزه تأکید کرد. «عبدالله بن زاید» وزیر خارجه امارات در جریان دیدار با «جوآر بورل» مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا بر حمایت از تمامی تلاش‌ها در راستای حصول آتش‌بس در غزه تأکید کرد. براساس گزارش اسکای نیوز عربی، وزیر خارجه امارات بر تمایل کشورش به همکاری با اتحادیه اروپا و جامعه جهانی جهت حل بحران انسانی در نوار غزه تأکید کرد. وی در ادامه افزود برقراری صلح فراگیر براساس راهکار تشکیل دودولتی تنها راه برای برقراری صلح و امنیت در منطقه است. پیشتر وزیر خارجه امارات اعلام کرده بود که کشورش آماده حمایت از پسا جنگ غزه بدون تشکیل کشور فلسطین نیست. ابوظبی ماه گذشته میلادی اظهارات «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی درباره احتمال مشارکت امارات و برخی دیگر از کشورهای برای کمک به تشکیل دولت آینده در غزه پس از جنگ را محکوم کرد. ماه مه، امارات از رای مجمع عمومی سازمان ملل به نفع عضویت کامل فلسطین در سازمان ملل استقبال کرد و آن را «گامی تاریخی در مسیر صلح و دستیابی به راهکار دودولتی» دانست.

بهای سنگین حمله به لبنان

رئیس پارلمان لبنان احتمال حمله زمینی رژیم صهیونیستی به این کشور را بعید دانست و احتمال داد که این رژیم بدون تلاش برای حمله به خاک لبنان، تنها شدت و گستره عملیات نظامی خود را افزایش دهد. «نبیه بری» رئیس پارلمان لبنان در واکنش به تهدیدهای روبه‌فروزی رژیم صهیونیستی گفت که لبنان به این تهدیدها عادت کرده هر چند که لحن آن اخیراً شدت پیدا کرده است. رئیس پارلمان لبنان درباره فرضیه حمله زمینی رژیم صهیونیستی به لبنان گفت: درگیری مستقیم با اسرائیل روی زمین همان چیزی است که می‌خواهیم، این برای ما بسیار بهتر از بمباران متقابل است و دشمن هم می‌داند در صورتی که برای پیشروی زمینی اقدام کند، بهای سنگینی را متحمل خواهد شد به همین دلیل بعید است که به چنین گزینه‌ای متوسل شود مگر اینکه بخواهد مرتکب حماقت شود.

